

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard): Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft rettede et Spørgsmaal til mig i Anledning af et Samraad, der har været i Finansudvalget, angaaende Muligheden for aarlig Opsamling af Beløb som Støtte til Deltagelse i de olympiske Lege i Tokio i 1940, og endvidere angaaende eventuel Forhøjelse af de Beløb, der aarlig bevilges til dansk Idræt i det hele.

Maa jeg sige med Hensyn til det første Spørgsmaal, at jeg har afvist det Ønske, som her er fremsat fra konservativ Side. Jeg mener stadig, at Spørgsmaalet om eventuel Statsstøtte til Deltagelse i de olympiske Lege maa afgøres i hvert enkelt Tilfælde paa samme Maade, som det er sket hidtil. Ved de olympiske Lege i 1912 blev der givet et meget lille Statstilskud, og ved de Stævner, der har fundet Sted i Aarene derefter, 1924, 1928, 1932 og 1936, har der overhovedet ikke været givet Statstilskud, men Tilladelse til Foretagelse af Bortlodninger, altsaa en Slags Lotteri, og givet Afgiftsfrihed ved disse Lotterier.

Jeg skal i øvrigt for mit Vedkommende ikke lægge Skjul paa, at jeg ikke tillægger de olympiske Lege afgørende Betydning for dansk Idræt. Jeg tror, at et godt Indtryk i Udlandet af dansk Idræt bedre opnaas ad andre Veje end gennem de Præstationer, det er Danske muligt at gøre ved disse Stævner. Det vil selvfølgelig ikke sige, at jeg ikke anser det for glædeligt og tilfredsstillende, naar Danske inden for specielle Omraader formaar at konkurrere paa disse store internationale Stævner, men jeg siger det med Henblik paa Spørgsmaalet om, hvorledes Staten bør anvende sine Midler til Idrættens Fremme og til Gavn for Ungdommen paa disse Omraader.

Hvad angaar Spørgsmaalet om en Forøgelse af det almindelige Beløb paa Finansloven til Idrætten har jeg over for Finansudvalget sagt, at forskellige Forhold, der staar i Forbindelse hermed, er under Overvejelse i Indenrigsministeriet, og at en Forøgelse til visse specielle Formaal ikke er udelukket. Men jeg har i denne Forbindelse ogsaa gjort opmærksom paa, at som det er Offentligheden bekendt, drøftes Mulighederne for eventuelle Organisationsændringer her i Landet, og i og for sig vilde det være rimeligt, hvis saadanne Organisationsændringer maatte ske i en nærmere Fremtid, at Spørgsmaalet om Statens Støtte paa disse Omraader blev udsat, indtil disse Organisationsforhold var klaret.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget har Ordet for en kort Bemærkning.

J. S. Foget: Det Svar, jeg fik af den højtærede Finansminister, var jo meget spagt, og jeg skal ikke komme nærmere ind paa det. Ministeren udtalte, at de Krav, som man fra Statshusmandsbrugenes Side stillede, rakte meget vidt, og spurgte, hvordan man saa vil se paa at eftergive to Terminer over en Bank. Jeg vil gerne understrege, at det ikke er det, man har forlangt, og heller ikke det, jeg har fremført. Jeg vil gerne understrege, at jeg spurgte, om man vil give de Statshusmænd, som arbejder dygtigt og passer deres Bedrifter, to Terminers Henstand eller to Terminers Eftergivelse. Her er ikke Tale om en almindelig Eftergivelse af to Terminer for alle, der har laant af Staten, de er ikke alle lige galt stillet, det ved den højtærede Minister udmærket, men der er Tale om Folk, der, hvis de skal betale den forfaldne Ydelse, ikke kan faa Føde og Klæder. Derfor synes jeg, at det stillede Krav og min Forespørgsel er rimelige.

Til den højtærede Landbrugsminister, der svarede mig, at man maatte følge Loven, og at Ministeren ikke var i Stand til at se, om det var rimeligt at ændre den, vil jeg gerne sige: Det var dog en Falliterklæring fra Ministerens Side, at han endnu ikke er i Stand til at bedømme, om det er rimeligt eller urimeligt, at Landmænd skal tage et Tab paa 13 pCt. paa de Obligationer, som nu udstedes i Tilslutning til Saneringslaanene.

Hasle: Med Hensyn til Spørgsmaalet om Posteringen af Kursgevinsten for Landmandsbankaktierne havde den højtærede Finansminister jo egentlig ikke et Ord at indvende mod Rigtigheden af Princippet i min Betragtning. Den højtærede Finansminister kunde kun henvise til en Praksis, Placeringen af det Kurstab, der opstaar ved Rentebetaling i en stigende fremmed Valuta. Jeg tror nu ikke, Parallellen er særlig god, for det, der er Tale om i et saadant Tilfælde, er jo kun Betaling af en forhøjet Rente, og den skal naturligvis betales over Driften, det kan der ingen Tvivl være om. Selvfølgelig, Spørgsmaalet er ikke af den allerstørste Betydning, men det er dog et principielt Spørgsmaal om, hvordan man bør foretage den Slags Posteringer. Jeg finder ikke, den højtærede Minister har kunnet komme med noget